

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1971-1972.

19 JUNI 1972

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek evenals van andere wetsbepalingen betreffende sommige onverenigbaarheden.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE TEWERKSTELLING EN DE ARBEID (1)
UITGEBRACHT DOOR DE HEER DEJARDIN.

DAMES EN HEREN,

De Commissie heeft twee vergaderingen gewijd aan de behandeling van dit wetsontwerp.

I. — Uiteenzetting van de Minister.

In zijn inleidende uiteenzetting wijst de Minister erop dat het ontwerp twee punten verbetert in het hoofdstuk van het Gerechtelijk Wetboek dat betrekking heeft op de onverenigbaarheden voor de gerechtelijke ambten. De eerste wijziging heeft betrekking op de beroepsmagistraten van de arbeidsrechtbanken, de tweede op de rechters en de raadsleden in sociale zaken en op de rechters in handelszaken.

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Castel.

A. — Leden : de heren Declercq (Tijl), Deneir, Duerinck, Henckens, Magnée, Rutten, Schyns, Verhenne. — de heren Carpels, Castel, Mevr. Copée-Gerbinet, de heren Dejardin, Nyffels, Tibbaut, Van Daele. — de heren Borsu, D'haeseleer, Flamant, Poortmans. — de heren Helguers, Moulin. — de heren Baert, Schiltz.

B. — Plaatsvervangers : de heren Claeys, De Paepe, Pierret, Van Rompaey. — de heren Brouhon, Demets, Févri, Smets. — de heren Picron, Verberckmoes. — de heer Maes. — de heer Raskin.

Zie :

255 (1971-1972) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N° 2 : Amendement.

Chambre des Représentants

SESSION 1971-1972.

19 JUIN 1972

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 10 octobre 1967 contenant le Code judiciaire ainsi que d'autres dispositions légales concernant certaines incompatibilités.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'EMPLOI ET DU TRAVAIL (1)

PAR M. DEJARDIN.

MESDAMES, MESSIEURS,

La Commission a consacré deux séances à l'examen de ce projet de loi.

I. — Exposé du Ministre.

Dans son exposé introductif, le Ministre fait observer que le projet corrige deux dispositions du chapitre du Code judiciaire relatif aux incompatibilités des fonctions judiciaires. La première modification intéresse les magistrats professionnels des juridictions du travail, la seconde les juges et conseillers sociaux et les juges consulaires.

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Castel.

A. — Membres : MM. Declercq (Tijl), Deneir, Duerinck, Henckens, Magnée, Rutten, Schyns, Verhenne. — MM. Carpels, Castel, Mme Copée-Gerbinet, MM. Dejardin, Nyffels, Tibbaut, Van Daele. — MM. Borsu, D'haeseleer, Flamant, Poortmans. — MM. Helguers, Moulin. — MM. Baert, Schiltz.

B. — Suppléants : MM. Claeys, De Paepe, Pierret, Van Rompaey. — MM. Brouhon, Demets, Févri, Smets. — MM. Picron, Verberckmoes. — M. Maes. — M. Raskin.

Voir :

255 (1971-1972) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N° 2 : Amendement.

1. Artikel 293 van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt *in fine* van het 2de lid, dat de uitoefening van een gerechtelijk ambt in een arbeidsrechtbank onverenigbaar is met de uitoefening van om het even welk ambt in een instelling die deelneemt aan de uitvoering van de wetgeving inzake maatschappelijke zekerheid. Deze onverenigbaarheid geldt voor de beroepsmagistraten van de arbeidsrechtbanken; zij bestaat niet voor de beroepsmagistraten van de andere gerechten.

Daar zij bovendien afwijkt van de algemene regeling inzake de onverenigbaarheden, wordt zij letterlijk geïnterpreteerd. Zo bestaat er geen onverenigbaarheid tussen de uitoefening van een gerechtelijk ambt in een arbeidsrechtbank en de uitoefening van een ambt in een instelling die deelneemt aan de wetgeving inzake arbeidsongevallen of beroepsziekten welke niet tot de eigenlijke « maatschappelijke zekerheid » behoren.

Deze afwijkende regel betreffende de onverenigbaarheid wordt opgeheven door artikel 1 van het ontwerp. Al de beroepsmagistraten zullen onderworpen zijn aan dezelfde regels, die vastgelegd zijn in de artikelen 293, 1ste lid, 294 en 295 van het Gerechtelijk Wetboek.

Sommigen hadden gedacht dat tijdens de « inrijperiode » van de arbeidsrechtbanken een striktere regeling inzake onverenigbaarheid noodzakelijk was. De ervaring heeft echter geleerd dat het wenselijk is zich te houden aan de algemene regeling inzake onverenigbaarheden, die voor alle magistraten van al de rechtbanken geldt.

2. Met betrekking tot de beroepsmagistraten heeft het Gerechtelijk Wetboek de regeling van de onverenigbaarheden welke gelden voor de rechters en de raadsheren in sociale zaken en handelszaken heel wat soepeler gemaakt.

Dezen oefenen immers hun ambt in de rechterlijke orde niet voltijds uit en worden gekozen op grond van het feit dat zij tot bepaalde milieus behoren. Het Gerechtelijk Wetboek houdt rekening met deze bijzondere toestand, evenals met de eigen structuur van de arbeids- en de handelsrechtbanken.

Zo zijn de raadsheren en rechters in sociale zaken of de rechters in handelszaken, krachtens artikel 300, 2^e lid, van het Gerechtelijk Wetboek niet onderworpen aan een algemene en absolute regel van onverenigbaarheid, bijvoorbeeld wanneer het gaat om de uitoefening van een ambt in een overheidsinstelling van sociale zekerheid (art. 293, 2de lid) of om het rijden van een handelszaak, het beheer of de leiding van of het toezicht op handelsvennootschappen en nijverheids- of handelsinrichtingen, ongeacht het statuut daarvan (artikel 293, 2de lid).

Tevens dient in artikel 4 van het Gerechtelijk Wetboek melding te worden gedaan van artikel 37 van de overgangsbepalingen. Dit artikel, waarvan bepaalde gevolgen blijvend zijn, verklaart dat de artikelen 293 en 300 van het Gerechtelijk Wetboek in bepaalde voorwaarden niet van toepassing zijn op de rechters en de raadsheren in sociale zaken, maar niet op hen alleen, zodat de onverenigbaarheid met een openbaar bij verkiezing toegekend mandaat, zelfs een politiek mandaat, in bepaalde gevallen opgeheven wordt.

Dit ontwerp steunt op de ondervinding welke opgedaan werd door de nieuwe rechtbanken om de regels inzake onverenigbaarheid die van toepassing zijn op de rechters en de raadsheren in sociale zaken en in handelszaken, op een redelijke en logische wijze aan te vullen.

Deze wijziging wordt verantwoord door het gebrek aan voldoende bewaarde kandidaten om de ambten van raadsheren en rechter in sociale en handelszaken uit te oefenen. In bepaalde streken immers oefenen de bevoegde personen tevens bepaalde administratieve of politieke functies uit.

1. L'article 293, du Code judiciaire stipule *in fine* du 2e alinéa, que l'exercice d'une fonction judiciaire dans une juridiction du travail est incompatible avec celui de toute fonction dans un organisme qui participe à l'exécution de la législation en matière de sécurité sociale. Cette incompatibilité frappe les magistrats professionnels des juridictions du travail; elle n'existe pas pour les magistrats professionnels des autres juridictions.

En outre, comme elle déroge au régime général des incompatibilités, elle est interprétée à la lettre. Ainsi, il n'y a pas incompatibilité entre l'exercice d'une fonction judiciaire dans une juridiction du travail et l'exercice d'une fonction dans un organisme participant à l'exécution de la législation en matière d'accidents du travail ou de maladies professionnelles, qui ne relèvent pas de la « sécurité sociale » proprement dite.

Cette dérogation en matière d'incompatibilité est levée par l'article premier du projet. Tous les magistrats professionnels seront soumis aux mêmes règles, prévues dans les articles 293, alinéa 1er, 294 et 295 du Code judiciaire.

D'aucuns avaient estimé qu'un régime plus strict d'incompatibilités s'imposait pendant la période de mise en train des juridictions du travail. Mais l'expérience montre qu'il est plutôt souhaitable de s'en tenir au régime général des incompatibilités valable pour les magistrats de toutes les juridictions.

2. Par rapport aux magistrats professionnels, le Code judiciaire a considérablement assoupli le régime des incompatibilités applicables aux juges et conseillers sociaux et aux juges consulaires.

Ceux-ci n'exercent pas à temps plein leurs fonctions de l'ordre judiciaire et sont choisis en fonction de leur appartenance à des milieux déterminés. Le Code judiciaire tient compte de cette situation particulière et de la structure propre des juridictions du travail et des tribunaux de commerce.

Ainsi, en vertu de l'article 300, alinéa 2, du Code judiciaire, les juges et conseillers sociaux ou les juges consulaires ne sont pas soumis à une règle générale et absolue d'incompatibilité avec, par exemple, l'exercice d'une fonction dans un organisme public de sécurité sociale (art. 293, al. 2) ou l'exercice d'un commerce, l'administration, la direction ou la surveillance de sociétés commerciales et d'établissements industriels ou commerciaux, quel que soit le statut de ces entités (art. 293, al. 2).

Il y a lieu de mentionner également à l'article 4 du Code judiciaire, l'article 37 des dispositions transitoires. Cet article, qui a certains effets durables, déclare inapplicables, dans certaines conditions aux juges et conseillers sociaux, mais pas uniquement à ces derniers, les articles 293 et 300 du Code judiciaire, de telle sorte qu'est levée en certains cas l'incompatibilité avec l'exercice d'un mandat public, même politique, conféré par élection.

Ce projet de loi s'appuie sur l'expérience déjà acquise par les nouvelles juridictions pour compléter de façon raisonnable et cohérente les règles sur l'incompatibilité applicable aux juges et conseillers sociaux et aux juges consulaires.

Cette modification est justifiée par la pénurie de candidats suffisamment compétents pour exercer les fonctions de conseillers sociaux et de juges sociaux et consulaires. En effet, dans certaines régions, les personnes qualifiées exercent aussi certaines fonctions administratives ou politiques.

De onverenigbaarheid moet niet vastgelegd worden in een algemene en absolute regel, maar moet voortvloeien uit bijzondere bepalingen die voor de openbare ambten gelden wegens de speciale aard van deze laatste.

3. De laatste drie artikelen van het ontwerp brengen de gemeentewet en de provinciale wet, evenals de wet houdende organisatie van de agglomeraties en federaties van gemeenten, in overeenstemming met artikel 2 van het ontwerp.

II. — Algemene bespreking.

1. Procedurekwestie.

Verscheidene leden spreken er hun verwondering over uit dat een wetsontwerp tot wijziging van het Gerechtelijk Wetboek verzonden werd naar de Commissie voor de Tewerkstelling en Arbeid. Zij menen dat ook de Commissie voor de Justitie bevoegd is, aangezien het ontwerp eveneens de regeling inzake onverenigbaarheden voor de rechters in handelszaken wijzigt.

Zij menen dat beide commissies bevoegd zijn wanneer wijzigingen worden aangebracht in de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek die de arbeidsrechtbanken betreffen. Ingeval het ontwerp alleen naar de Commissie voor de Tewerkstelling en Arbeid wordt verzonden, vragen zij dat de Commissie voor de Justitie ten minste wordt geraadpleegd.

In dit verband wordt eraan herinnerd :

- a) dat de Voorzitter van de Kamer over de verzending beslist overeenkomstig artikel 49 van het Reglement van de Kamer;
- b) dat de in het Wetboek aan te brengen wijzigingen in verband met de arbeidsrechtbanken vanaf het begin aan de Commissie voor de Tewerkstelling en Arbeid zijn voorgesteld;
- c) dat de wijzigingen vooral betrekking hebben op de arbeidsgerechten en, in mindere mate, op de handelsrechtbanken.

Het voorstel om het advies van de Commissie voor de Justitie in te winnen wordt verworpen met 9 tegen 2 stemmen bij 1 onthouding.

2. Problemen ten gronde.

Onder aanvoering van het principe van de scheiding der machten, zoals dit in de Grondwet is opgevat, kanten verscheidene leden zich tegen de opheffing en de versoepeling van de voorschriften in verband met de onverenigbaarheden. In rechte betekent dat principe dat de rechterlijke macht onafhankelijk staat tegenover de andere machten.

Door de wijziging van artikel 300 wordt de actieve politiek in de sfeer van de rechterlijke macht binnengebracht. Door die wijziging en ook door de wijziging van artikel 293 krijgt de uitvoerende macht deel aan de rechterlijke macht. Sommige magistraten zouden dus tegelijk rechter en partij kunnen zijn.

De Minister vraagt een versoepeling in de lijn van wat in de overgangsmaatregelen is bepaald. Deze laatste mogen niet met definitieve maatregelen worden verward.

Hij stelt immers niet voor de overgangsbepalingen te wijzigen. Deze laatste komen voor in artikel 4 van de wet houdende het Gerechtelijk Wetboek, terwijl het ontwerp de bepalingen van artikel 2 van dezelfde wet wijzigt, waarin de definitieve bepalingen zijn opgenomen.

L'incompatibilité ne doit pas résulter d'une règle générale et absolue, mais découler des dispositions particulières qui régissent les fonctions publiques selon la nature précise de celles-ci.

3. Les trois derniers articles du projet adaptent, en fonction de l'article 2, la loi électorale communale et provinciale ainsi que la loi organisant les agglomérations et les fédérations de communes.

II. — Discussion générale.

1. Question de procédure.

Plusieurs membres s'étonnent du renvoi d'un projet de loi modifiant le Code judiciaire à la Commission de l'Emploi et du Travail. Ils estiment que, puisque le projet modifie également le régime des incompatibilités des juges consulaires, la Commission de la Justice est également compétente.

Ils considèrent que les deux commissions sont compétentes lorsque des modifications sont apportées aux dispositions du Code judiciaire régissant les juridictions du travail. En cas de renvoi à la seule commission de l'Emploi et du Travail, ils demandent que la commission de la Justice soit au moins consultée.

Il est rappelé à ce sujet :

- a) que le Président de la Chambre décide du renvoi conformément à l'article 49 du Règlement de la Chambre;
- b) que, dès le début, les modifications au Code intéressant les juridictions du travail ont été soumises à la Commission de l'Emploi et du Travail;
- c) que les modifications concernent principalement les juridictions du travail et, dans une moindre mesure, celles de commerce.

La proposition de demander l'avis de la Commission de la Justice est repoussée par 9 voix contre 2 et une abstention.

2. Questions de fond.

a) Plusieurs membres invoquent le principe de la séparation des pouvoirs telle que la conçoit la Constitution pour s'élever contre la levée et l'assouplissement des règles en matière d'incompatibilité. En droit, ce principe signifie que le pouvoir judiciaire est indépendant des autres pouvoirs.

La politique active est introduite dans le pouvoir judiciaire par la modification de l'article 300. Par la même modification et celle de l'article 293, le pouvoir exécutif participe au pouvoir judiciaire. Des magistrats pourraient ainsi avoir qualité de juge et de partie.

Le Ministre demande un assouplissement dans la ligne des conditions établies par les mesures transitoires. Celles-ci ne doivent pas être confondues avec les dispositions définitives.

En effet, il ne propose pas de modifier les dispositions transitoires. Ces dernières sont prévues à l'article 4 de la loi contenant le Code judiciaire, alors que le projet modifie des dispositions de l'article 2 de la même loi, qui contient les dispositions définitives.

De Minister voert aan dat voor de werkrechtshraden, die een voorafgaande vorm waren van de samenstelling van de door het Gerechtelijk Wetboek ingevoerde arbeidsrechtbanken, geen onverenigbaarheid bestond tussen het ambt van werkrechtshraden en de uitoefening van een openbaar mandaat.

b) Een lid dat tijdens de bespreking van het wetsontwerp houdende het Gerechtelijk Wetboek zitting had in de subcommissie belast met het onderzoek van de bepalingen betreffende de arbeidsrechtbanken, herinnert zich dat op dat ogenblik groot belang werd gehecht aan het principe van de scheiding der machten, dat in de onverenigbaarheidsregeling is vastgelegd. Hij stemt met de voorgenoemde versoepeling in wegens de positieve ervaring die inzake arbeidsrechtbanken is opgedaan.

Hij vraagt zich echter af of de onverenigbaarheid die geldt voor de voorzitters van de commissies van openbare onderstand in gemeenten van ten minste 10 000 inwoners, wel gegrond is. De voorzitter van een commissie van openbare onderstand in een gemeente van b.v. 30 000 inwoners valt onder de onverenigbaarheidsregel, terwijl het lid van de commissie van openbare onderstand van een stad als Brussel, die een veel zwaardere taak te dragen heeft, die taak zou mogen uitoefenen samen met een rechterlijk ambt.

Hij beseft evenwel dat ergens een grens moet worden getrokken en is dan ook niet van zins ter zake een amendement in te dienen.

c) De meeste leden spreken zich uit voor het ontwerp op grond van historische, sociale of praktische overwegingen.

Vanaf hun ontstaan verschilden werkrechtshraden en rechtbanken van koophandel van de traditionele gerechten, door hun paritaire samenstelling en een zeer soepele regeling inzake onverenigbaarheden.

In de plaats van de werkrechtshraden zijn de rechtshraden en raadsheeren in sociale zaken gekomen.

De bedoeling is niet nieuwigheden in te voeren of het gerecht te politiseren, maar wel het peil te handhaven van de magistraten in sociale zaken, die vertrouwd zijn met de sociologische context. Degenen die een openbaar mandaat bekleden en die zulks, in een overigens beperkte mate, zullen mogen blijven doen samen met de uitoefening van een rechterlijk ambt, zijn als het ware genoopt om het algemeen belang te behartigen; de burgemeesters en de andere openbare mandatarissen in kleine gemeenten b.v. worden meestal verkozen om hun persoonlijke waarde en wegens hun populariteit ter plaatse.

Degenen die een bezoldigde overheidsfunctie van administratieve aard uitoefenden, hebben hunnerzijds bewezen — toen zij zitting hadden in de rechtsprekende commissies die ermee belast waren de geschillen in verband met de sociale zekerheid te beslechten vóór de inwerkingtreding van het Gerechtelijk Wetboek — dat zij de sociale belangen van de rechtsonderhorigen goed kenden en erom bezorgd waren. Ten slotte hebben degenen die, krachtens de overgangsbepalingen, een bij verkiezing verleend openbaar mandaat uitoefenen, samen met het ambt van rechter of raadsheer in sociale zaken, in de praktijk bewezen dat die maatregelen verantwoord waren. De gewone regels in het Gerechtelijk Wetboek in verband met de onthouding of de wraking van de rechter zijn toereikend gebleken om de onpartijdigheid van het gerecht te waarborgen.

d) Na een gedachtenwisseling onder de leden van de commissie over de verwarring die blijkbaar ontstaan is tussen het principe van de scheiding der machten en het principe van de paritaire samenstelling van de arbeidsrechtbanken en de rechtbanken van koophandel, welk principe door de tegenstanders van het ontwerp niet wordt aangevochten, antwoordt de Minister wat volgt :

Le Ministre a argué du fait que les juridictions prud'homales, qui ont préfiguré la composition des juridictions du travail créées par le Code judiciaire, ne prévoyaient pas d'incompatibilité entre la fonction de prud'homme et l'exercice d'un mandat public.

b) Un membre qui, lors de l'examen du projet de loi contenant le Code judiciaire, a siégé dans la sous-commission chargée de l'étude des dispositions relatives aux juridictions du travail, se souvient de l'importance qu'on attachait alors au principe de la séparation des pouvoirs, qui s'exprime dans le régime des incompatibilités. Il se rallie maintenant à l'assouplissement en raison de l'expérience positive des juridictions du travail.

Cependant, il se demande si l'incompatibilité qui frappe les présidents d'une commission d'assistance publique dans les communes d'au moins 10 000 habitants est judicieuse. Le président d'une commission d'assistance publique d'une commune de 30 000 habitants, par exemple, est touché par l'incompatibilité, alors que le membre d'une commission d'assistance publique d'une ville comme Bruxelles, dont les fonctions sont bien plus envahissantes, pourrait cumuler ces fonctions et des fonctions judiciaires.

Il se rend cependant compte qu'une limite devait être fixée et n'a pas l'intention d'amender le projet sur ce point.

c) La majorité des membres, se basant sur des considérations d'ordre historique, social et pratique, apportent leur appui au projet.

Les conseils de prud'hommes et les tribunaux de commerce ont, dès leur création, tranché sur les juridictions traditionnelles, par leur composition paritaire et par un régime très souple d'incompatibilités.

Les juges et conseillers sociaux ont succédé aux conseillers prud'hommes.

Il ne s'agit pas d'innover, ni de politiser la justice, mais de maintenir la qualité d'une magistrature sociale bien au fait du contexte sociologique. Les titulaires de mandats publics dont le cumul serait admis dans une mesure d'ailleurs limitée sont eux-mêmes conduits à se comporter en gestionnaires de l'intérêt général; par exemple, les bourgmestres et mandataires publics de petites communes sont le plus souvent élus en raison de leur valeur personnelle et de leur popularité locale.

Quant aux titulaires de fonctions publiques rémunérées d'ordre administratif, ils ont prouvé par le passé, dans les commissions juridictionnelles qui vidaient, avant l'entrée en vigueur du Code judiciaire, les litiges de sécurité sociale, qu'ils étaient des juges parfaitement informés et soucieux des intérêts sociaux. Enfin, les titulaires d'un mandat public conféré par élection qui, en vertu des mesures transitoires, peuvent cumuler leur mandat et une fonction de juge ou de conseiller social, ont démontré dans la pratique la pertinence de ces mesures. Les règles ordinaires du Code judiciaire sur le désistement et la récusation se sont avérées suffisantes quant à la garantie de l'impartialité.

d) Après un échange de vues entre les membres de la commission au sujet de la confusion qui semble exister entre le principe de la séparation des pouvoirs et celui de la composition paritaire des juridictions du travail et de commerce, qui n'est pas mise en cause par les opposants au projet, le Ministre répond ce qui suit :

Het ontwerp brengt eerst een wijziging aan in het tweede lid van artikel 293 van het Gerechtelijk Wetboek. Deze wijziging heeft alleen tot gevolg dat de beroepsmagistraten in de arbeidsgerechten gewoon onder dezelfde regeling betreffende de onverenigbaarheden zullen vallen als de beroepsmagistraten in de andere gerechten.

De wijziging in artikel 300 van het Gerechtelijk Wetboek vult de uitzonderingen op de onverenigbaarheden aan die reeds bestaan voor de rechters in sociale zaken, de raadsheren in sociale zaken en de rechters in handelszaken. De uitoefening van een bezoldigd openbaar ambt van administratieve aard zal in beginsel verenigbaar zijn met de functie van rechter in sociale zaken of in handelszaken of van raadsheer van sociale zaken.

De uitoefening van bepaalde politieke ambten van beperkte aard zal in beginsel verenigbaar zijn met de functie van rechter of van raadsheer in sociale zaken.

Het betreft hier geenszins een revolutionair ontwerp als men rekening houdt met het feit dat thans enerzijds de samenvoeging — als het maar als overgangsmaatregel, maar met blijvende gevolgen — van politieke ambten en van de functie van rechter of raadsheer in sociale zaken of van rechter in handelszaken is toegestaan en anderzijds in de vroegere arbeidsrechtbanken die samenvoeging niet was verboden.

Hoofdzaak is dat het kader van de rechters en raadsheren in sociale zaken van de arbeidsgerechten een voldoende aantal beoefenaars van het sociaal recht tellen.

* * *

III. — Bespreking van de artikelen.

Artikel 1.

Er wordt gevraagd welke de bij het tweede lid van artikel 293 bedoelde instellingen zijn die deelnemen aan de uitvoering van de wetgeving inzake maatschappelijke zekerheid.

De Minister antwoordt dat de tekst naar een welbepaalde wetgeving verwijst en dus ook naar alle instellingen die in voornoemde wetgeving met het oog op de uitvoering ervan worden vermeld.

Het artikel wordt aangenomen met 12 tegen 3 stemmen.

Art. 2.

Een amendement van de heer Flamant (*Stuk* n° 255/2) op het tweede lid van dit artikel en waarbij de onverenigbaarheid tussen de politieke mandaten en de uitoefening van een functie als rechter in sociale zaken opnieuw wordt ingevoerd, wordt verworpen ingevolge de aanneming van het artikel.

Het tweede lid van het artikel wordt gewijzigd door de woorden « — minister of staatssecretaris » in te voegen vóór de woorden « — lid van de Wetgevende Kamers ».

Het eerste lid wordt aangenomen met 13 tegen 3 stemmen en het tweede met 10 tegen 6 stemmen.

Art. 3.

Een lid betwijfelt het nut van die bepaling uit een oogpunt van wetgevingstechniek. Hij zou graag de mening van de Minister van Binnenlandse Zaken kennen.

Le projet apporte d'abord une modification à l'article 293, deuxième alinéa, du Code judiciaire. Celle-ci n'a d'autre effet que d'appliquer aux magistrats professionnels des juridictions du travail purement et simplement le même régime d'incompatibilités qu'aux magistrats professionnels des autres juridictions.

Quant à la modification de l'article 300 du Code judiciaire, elle complète les exceptions déjà prévues aux incompatibilités pour les juges sociaux, les conseillers sociaux et les juges consulaires. Sera compatible en principe avec la fonction de juge social ou consulaire ou de conseiller social, l'exercice d'une charge publique rémunérée d'ordre administratif.

Sera compatible en principe avec la fonction de juge ou de conseiller social, l'exercice de certaines charges politiques limitées.

Le projet n'est nullement révolutionnaire si l'on considère d'une part, qu'actuellement, fût-ce par mesure transitoire mais aux effets durables, le cumul des fonctions politiques et des fonctions de juge ou conseiller social ou de juge consulaire est autorisé et, d'autre part, que dans les anciennes juridictions prud'homales, ce cumul n'était pas interdit.

L'essentiel est de pourvoir le cadre des juges et conseillers sociaux des juridictions du travail d'un nombre suffisant de praticiens du droit social.

* * *

III. — Examen des articles.

Article 1.

Il a été demandé quels étaient les organismes participant à l'exécution des lois relatives à la sécurité sociale, visés par l'article 293, deuxième alinéa.

Le Ministre a répondu que le texte renvoie à une législation bien précise et donc à tous les organismes auxquels cette législation se réfère pour son exécution.

L'article est adopté par 12 voix contre 3.

Art. 2.

Un amendement de M. Flamant (*Doc.* n° 255/2) au deuxième alinéa de cet article, réinstaurant l'incompatibilité entre les mandats politiques et l'exercice d'une fonction de juge social, consulaire ou conseiller social, est repoussé par suite de l'adoption de l'article.

Le second alinéa de l'article est modifié par l'insertion des mots : « — de ministre ou secrétaire d'Etat » avant les mots « — de membre des Chambres législatives ».

Le premier alinéa est adopté par 13 voix contre 3 et le second par 10 voix contre 6.

Art. 3.

Un membre conteste l'utilité de cette disposition du point de vue de la technique législative et souhaite obtenir l'avis du Ministre de l'Intérieur.

De Minister vindt die bepaling nochtans nuttig : het is immers verkieslijk de kieswetten expliciet aan te passen aan de wijzigingen die het ontwerp er impliciet in aanbrengt. Het ontwerp is ten andere door de Ministerraad goedgekeurd.

Het artikel wordt aangenomen met 10 tegen 6 stemmen.

Art. 4.

Op dit artikel wordt geen commentaar uitgebracht. Het wordt aangenomen met 10 tegen 6 stemmen.

Art. 5.

De Nederlandse tekst is anders opgesteld dan de Franse; dat is gewoon het gevolg van het feit dat de wijzigingen in de ene taal een andere zinsconstructie vergen dan in de andere taal.

Het artikel wordt aangenomen met 10 tegen 6 stemmen.

Het hele ontwerp wordt eveneens met 10 tegen 6 stemmen aangenomen.

De Verslaggever,

De Voorzitter,

Le Ministre la trouve cependant utile : il est en effet préférable d'adapter explicitement les lois électorales aux modifications que leur apporte implicitement le projet. Celui-ci a d'ailleurs été approuvé par le Conseil des Ministres.

L'article est adopté par 10 voix contre 6.

Art. 4.

Cet article n'a appelé aucun commentaire. Il est adopté par 10 voix contre 6.

Art. 5.

La rédaction du texte néerlandais diffère de celle du texte français pour le seul motif que les dispositions à modifier présentent une construction grammaticale différente dans chaque langue.

L'article est adopté par 10 voix contre 6.

L'ensemble du projet est également adopté par 10 voix contre 6.

Le Rapporteur,

C. DEJARDIN.

Le Président,

H. CASTEL.

ARTIKEL GEWIJZIGD DOOR DE COMMISSIE.

Art. 2.

Artikel 300 van hetzelfde Wetboek wordt aangevuld met twee leden, die luiden als volgt :

« Nochtans mogen de werkende en plaatsvervangende raadsheren in sociale zaken, de rechters in sociale zaken en de rechters in handelszaken een bezoldigde openbare functie of openbaar ambt van administratieve aard uitoefenen.

De werkende en plaatsvervangende raadsheren en rechters in sociale zaken mogen daarenboven, onverminderd de toepassing van de onverenigbaarheid voortvloeiend uit bijzondere wetten, een bezoldigde openbare functie of openbaar ambt van politieke aard of een bij verkiezing verleend openbaar mandaat uitoefenen, behalve de functies of mandaten van :

- minister of staatssecretaris;
- lid van de Wetgevende Kamers;
- burgemeester, schepen of voorzitter van een commissie van openbare onderstand in de gemeenten van ten minste 10 000 inwoners;
- bestendig afgevaardigde van een provincieraad;
- voorzitter of lid van een college van een agglomeratie- of federatieraad van gemeenten. »

ARTICLE MODIFIE PAR LA COMMISSION.

Art. 2.

L'article 300 du même Code est complété par deux alinéas, libellés comme suit :

« Toutefois, les conseillers sociaux, les juges sociaux et les juges consulaires, à titre effectif ou suppléant, peuvent exercer une fonction ou charge publique rémunérée d'ordre administratif.

En outre, sans préjudice de l'application des incompatibilités résultant des lois particulières, les conseillers et juges sociaux effectifs ou suppléants peuvent exercer une fonction ou charge publique rémunérée d'ordre politique, ou un mandat public conféré par élection à l'exception des fonctions ou mandats :

- de ministre ou secrétaire d'Etat;
- de membre des Chambres législatives;
- de bourgmestre, échevin ou président d'une commission d'assistance publique dans les communes d'au moins 10 000 habitants;
- de député permanent d'un conseil provincial;
- de président ou membre d'un collège d'agglomération ou de fédération de communes. »